

La bella duresa de Beckett

El teatre de Beckett té un patetisme essencial i límit. Un patetisme que fa possible el despullament de l'individu, el paper en blanc on s'escriuen les interrogacions i els hermètics missatges de les seues ficcions.

Oh, els bons dies (Happy days), dirigida per J. Sanchis Sinisterra i interpretada per Rosa Novell i Lluís Miquel Company, ha recordat al públic de la Sala Escalante de València aquestes característiques.

Abocada cap a la desaparició, pel vessant de l'extinció humana, Win-

Rosa Novell en un moment de l'obra

nie, la protagonista, és un enigmàtic emblema de la condició humana, amb la grandesa de la seua voluntat de supervivència, les petites excuses que permeten continuar, els grans dubtes i les preguntes sense contestació. El treball interpretatiu de Rosa Novell aconsegueix traure al personatge alguns dels registres més significatius.

Teatre d'una depuració d'elements quasi absoluta, el de Beckett té uns plantejaments actualíssims, penetrants, d'una profunditat misteriosa i essencial. Qualitats que la traducció de Vicenç Altaïó i Patrick Gifreu, juntament amb la representació que comentem, han sabut destacar i remarcar amb notable dignitat.

Treballs de l'Escola d'Arquitectura

Aquests dies s'exposa al Col·legi d'Arquitectes de València la mostra «Treballs d'alumnes de dibuix tècnic» de l'Escola d'Arquitectura. Tot i no ser molt àmplia en quantitat, té la virtut de *fer veure* diversos edificis de la ciutat, com ara la plaça Redona, els claustres de Belles Arts i el de la Facultat de Teologia, el vestíbul de l'Estació del Nord, el Mercat de

Mossén Sorell, la casa modernista de la plaça de Cànovas i d'altres. Es tracta de dibuixos fets pels estudiants sobre la base de notes preses en cada lloc concret.

Mitjançant alçats, detalls constructius, axonòmriques, dibuixos dels entorns i dels ambients exteriors i interiors, podem acostar-nos a entendre el gran treball d'elaboració estètica i conceptual que hi ha en l'arquitectura. O que

hauria d'haver-hi, ja que, ara com ara, molt sovint, es realitzen projectes amb defectes i a corre-cuita. Efectivament, una gran part de la tasca habitual dels professionals de l'arquitectura palesa una manca de maduració funcional i estètica producte de la rapidesa, i de la superficialitat consegüent, amb la qual avui es treballa. Hi ha, doncs, una diferència molt important amb unes altres èpoques històriques, algunes no gaire llunyanes, quan es feia un treball molt assaonat.

Una exposició de treballs d'alumnes de l'Escola d'Arquitectura ens planteja també la qüestió de si, després de quasi vint anys

Mostra del llibre infantil

El Grup Promotor de l'IBBY (Internacional Board on Books for Young People) organitza, els dies 15 i 16 de desembre a València, en els locals de l'Institut Lluís Vives, la I Mostra del Llibre Infantil i Juvenil.

Diversos tallers tindran lloc, durant els matins dels dos dies, a fi de fer participar el xiquet en experiències pràctiques de narració, il·lustració, ràdio, còmic, etcètera.

La vesprada del dia 15 se celebrarà un col·loqui entre autors, il·lustradors i lectors, sobre «Els llibres que ens agraden»; un «Racó d'explicar contes», animat per Toni Mestre, i la presentació de la revista *Camacuc*, publicació il·lustrada de caràcter infantil. Els actes compten amb el patrocini de la Conselleria de Cultura i de l'Ajuntament de la ciutat.

de funcionament, aquest centre ha contribuït a elevar el nivell de l'arquitectura valenciana. La resposta fóra extremadament complexa i mereixeria més d'un debat. L'exposició que pel febrer de l'any passat organitzà la Sala Pàrpallo ens proporcionava alguns elements de judici, però cal no oblidar que no més era una mostra d'obres singulars.

L'exposició té també una altra vessant: no proliferen les iniciatives que relacionen la Universitat amb la societat, quan el contacte hauria de ser més intens. El treball d'una escola d'arquitectura hauria de ser més lligat al medi en què s'insereix.